

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ (Λουκ. ζ' 11-16)
Διονυσίου Ψαριανού, Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 7 Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Υ 2018

✿ Σεργίου και Βάκχου μεγαλομαρτύρων (290-303).

✿ Πολυχρονίου ιερομάρτυρος (δ' αϊ.), Ίουλιανού
πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου μαρτύρων.

Κυριακή Γ' Λουκά (Λουκ. ζ' 11-16)

Άγαπητοί χριστιανοί,

Το σημερινό Ευαγγέλιο μᾶς λέει για τὸ θαῦμα πὸν ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς στὴν πόλη Ναΐν, τότε πὸν ἀνέστησε τὸ μοναχογιὸ τῆς χήρας μητέρας. Μέσα στὰ πολλὰ θαύματα πὸν ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καθὼς τὰ βλέπουμε στὰ Ἱερὰ Ευαγγέλια, εἶναι ὅτι ἀνέστησε καὶ νεκρούς. Τὸ γιὸ τῆς χήρας, τὴν κόρη τοῦ Ἰαείρου, τὸ φίλο του τὸ Λάζαρο καὶ τελευταῖα τὸν ἑαυτό του. Γιατί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως τὸ ἀκούσαμε στὸ Ευαγγέλιο σήμερα, εἶναι ὁ Κύριος· στὰ χέρια του καὶ στὴν ἐξουσία του εἶναι ἡ ζωὴ κι ὁ θάνατος. [...].

Ὁ θάνατος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τὸ μεγάλο μυστήριο. Ὁ θάνατος εἶναι ὁ μέγας μας φόβος. Ὁ θάνατος εἶναι πὸν καὶ νὰ τὸν θυμόμαστε μόνο, μᾶς παγώνει τὸ αἷμα. Κι ὅλα ἐτοῦτα, γιατί ἀκόμα δὲν εἴμαστε γεροὶ στὴν πίστη μας καὶ μπροστὰ στὸ θάνατο φοβόμαστε καὶ λυπόμαστε «ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα», καθὼς τὸ λέει ὁ Ἀπόστολος. Ἄς λέμε κάθε μέρα τὸ «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν», μὰ ἐμεῖς εἴμαστε σὰν ἐκείνους πὸν πέρ' ἀπὸ τὸ θάνατο δὲν ἐλπίζουμε πιά σὲ τίποτα. Πεθαίνει ὁ ἄνθρωπος, τὸν θάβουν καὶ νομίζουν πὼς αὐτὸ ἦταν ὅλο. Νομίζουν πὼς δὲν ὑπάρχει πιά τίποτα, μήτε ψυχὴ μήτε ζωὴ μήτε ἀνάσταση. Γι' αὐτὸ οἱ πολλοὶ κλαῖνε καὶ σκοτώνονται καὶ χάνουν τὰ λογικά τους καὶ τὰ βάζουν μὲ τὸ Θεό. Καὶ μ' ὅλα ἐτοῦτα πὸν κάνουν δείχνουν καθαρὰ πὼς δὲν εἶναι χριστιανοὶ κι ἂς λένε πὼς πιστεύουν. Ποιὸς εἶπε νὰ μὴ λυπᾶσαι, ὅταν φεύγει ὁ ἄνθρωπός σου; Ποιὸς τὸ θέλει νὰ μὴ δακρύσης καὶ νὰ μὴν κλάψης; Ἀνθρώπινο εἶναι καὶ φυσικό. Καὶ στὴν ξενιτιὰ ὅταν φεύγουν οἱ δικοὶ μας, κλαῖμε πὸν τοὺς χωριζόμαστε. Μὰ δὲν ἀφίνουμε νὰ μᾶς πνίξει ὁ πόνος καὶ νὰ μᾶς θολώση τὰ λογικά μας ἢ λύπη. Φεύγουν, δὲν χάνονται· θὰ ῥθῆ καιρὸς καὶ πάλι νὰ τοὺς δοῦμε. Κι οἱ νεκροὶ μας φεύγουν, δὲν χάνονται· πηγαίνουν μπροστὰ ἀπὸ μᾶς ἐκεῖ πὸν θὰ πᾶμε καὶ μεῖς καὶ θὰ τοὺς ξαναβροῦμε.

Κυριακή Γ' του Λουκά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρεи μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φειδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσθαι ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶ ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Μὰ νεκροὶ δὲν ὑπάρχουνε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Τὸ εἶπε ὁ Χριστός· εἶπε πὼς ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Ὅταν λέμε «ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» κι οἱ πατέρες μας εἶναι πεθαμένοι αἰῶνες τώρα, πὼς λοιπὸν τὸ λέει ἡ Γραφή, ἂν ἦταν ὅσοι πέθαναν καὶ νὰ μὴν ὑπῆρχαν; Ὁ Χριστὸς κάθε φορὰ πού μιλάει γιὰ τὸ θάνατο, ἀκοῦμε νὰ τὸν λέη πὼς εἶναι ὕπνος καὶ νὰ βεβαιώη πὼς ὅσοι φεύγουν δὲν πεθαίνουν, μὰ κοιμοῦνται. Καὶ τί μᾶς χρειάζεται λοιπὸν καλύτερη ἀπόδειξη καὶ βεβαίωση ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ; Κι ὄχι μόνο τὸ βεβαίωσε μὲ τὸ λόγο, μὰ καὶ τὸ ᾄδειξε καὶ στὰ πράγματα πὼς ὁ θάνατος εἶναι ὕπνος· ὅπως ἐμεῖς φωνάζουμε καὶ σηκώνουμε κάποιον ἀπὸ τὸν ὕπνο, ἐκεῖνος φώναξε κι ἀνέστησε καὶ τὸ γιὸ τῆς χήρας καὶ τὴν κόρη τοῦ Ἰαεῖρου καὶ τὸ Λάζαρο. Τελευταῖα ἀναστήθηκε ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν τάφο, σὰν νὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸν ὕπνο· «ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν», καθὼς λέει ἡ Γραφή. Καὶ τώρα πιά ἡ πίστη μας κι ἡ ἐλπίδα μας εἶναι ὁ Χριστός· ἐκεῖνος μᾶς ἔδωκε τὴν ἀνάστασι καὶ μᾶς ἄνοιξε τὸ δρόμο γιὰ τὴν αἰώνιο ζωή. Αὐτὰ λένε τὰ Εὐαγγέλια, αὐτὰ ψέλ-

Κυριακὴ Γ' του Λουκά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἄδελφοί, ὁ Θεός καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι εὐλογητός αἰωνίως, ξέρει ὅτι δὲν ψεύδομαι. Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλείως Ἀρέτα ἐφρουρούσε τὴν πόλιν τῆς Δαμασκού, ἐπειδὴ ἠθέλε νὰ με πιάσῃ, ἀλλὰ με κατέβασαν ἀπὸ ἓνα παράθυρο μέσα σὲ καλάθι, ἀπὸ τὸ τείχος, καὶ ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ. Το νὰ καυχώμαι λοιπὸν δὲν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλὰ θὰ ἔλθω εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Ξέρω ἓνα ἄνθρωπον χριστιανὸν ὁ ὁποῖος προ δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἴτε με τὸ σῶμα, δὲν ξέρω, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, δὲν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε ἕως τὸν τρίτον οὐρανόν. Καὶ ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος – εἴτε με τὸ σῶμα εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος δὲν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει – ἀρπάχθηκε εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἀκούσε ἀνέκφραστα λόγια τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος. Δι' ἓνα τέτοιον ἄνθρωπον θὰ καυχηθῶ, διὰ τὸν εαυτὸν μου ὁμως δὲν θὰ καυχηθῶ, παρά μόνον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου. Ἀλλὰ καὶ εἰάν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θὰ εἶμαι ἀνόητος, διότι θὰ πω τὴν ἀλήθειαν, τὸ ἀποφεύγω ὁμως μήπως με θεωρήσῃ κανεὶς ἀνώτερον ἀπὸ ὅ, τι βλέπει σ' ἐμὲ ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμέ. Καὶ διὰ νὰ μὴ υπερηφανεύωμαι διὰ τὰς πολλὰς ἀποκαλύψεις, μου ἐδόθηκε ἓνα ἀγκάθι εἰς τὸ σῶμα, ἓνας ἄγγελος τοῦ Σατανά, διὰ νὰ με ραπίξῃ, διὰ νὰ μὴ υπερηφανεύωμαι. Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τὸν Κύριον γι' αὐτό, διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐμέ. Καὶ μου εἶπε, “Σου εἶναι ἀρκετὴ ἡ χάρις μου, διότι ἡ δύναμίς μου φανερώνεται τελεία ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ἀδυναμία”. Πολύ εὐχαρίστως λοιπὸν θὰ καυχηθῶ μᾶλλον διὰ τὰς ἀδυναμίας μου, διὰ νὰ κατασκηνώσῃ εἰς ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας)

νεὶ ἢ Ἐκκλησία, αὐτὴ εἶναι ἡ πίστις μας· πὼς ἐκεῖνοι ποὺ φεύγουν δὲν χάνονται· πὼς δὲν ὑπάρχουν νεκροί, ἀλλὰ «κεκοιμημένοι».

Τὸ ξέρω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, πὼς δύσκολα μὲ ἀκούτε. Μὰ πῶς θὰ μποροῦσα μὲ ἀνθρώπινα λόγια νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ ὅσα γίνονται πέρ' ἀπὸ τὸν τάφο; Μὰ καὶ σὲ μένα καὶ σὲ σᾶς ὁ Θεὸς μιλάει καὶ μᾶς λέει γιὰ κείνα, ποὺ δὲν τὰ βλέπουν τὰ μάτια μας καὶ δὲν τὰ βάζει ὁ νοῦς μας. Κι ὅταν μᾶς μιλάῃ, ὁ Θεός, ἐμεῖς δὲ ρωτοῦμε μήτε τὸ πῶς μήτε τὸ γιατί, μὰ δεχόμαστε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ δίνομε τὴν πίστις μας. Γιὰ ὅσα γίνονται στὴ γῆ μᾶς μιλοῦνε οἱ σοφοὶ καὶ τοὺς ἀκούμε· γιὰ ὅσα γίνονται στὸν οὐρανὸ μᾶς μιλάει ὁ Θεὸς καὶ τὸν πιστεύουμε. Ποιὸς πῆγε στὸν ἄλλο κόσμον καὶ γύρισε γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουμε; Ἐνας πῆγε καὶ γύρισε καὶ μᾶς μιλάει, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουμε καὶ νὰ τὸν πιστέψουμε. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Κύριος. Περιμένετε βέβαια, χριστιανοί μου, ν' ἀκούστε τώρα τί μᾶς λέει ὁ Χριστός, γιὰ τὸν ἄλλον κόσμον. Μὰ ὅλο τὸ εὐαγγέλιο αὐτὸ μᾶς λέει, πὼς

Κυριακὴ Γ' τοῦ Λουκά

για τους πιστούς δεν υπάρχει θάνατος. Το ευαγγέλιο είναι η καλή αγγελία, το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας. Κι η σωτηρία αυτή, για την οποία ήρθε και την έφερε ο Χριστός, ένα είναι· η νίκη έναντιον του θανάτου, η ανάσταση και η αιώνιος ζωή. Ο Ίησους Χριστός και η ανάσταση είναι η πίστη κι η έλπίδα μας. Αγαπητοί χριστιανοί, φυσικό κι ανθρώπινο είναι να φοβόμαστε και να λυπόμαστε μπροστά στο θάνατο. Μά ας μη κυριευόμαστε από το φόβο κι από τη λύπη. Και προπάντων ας μην ξεμακραίνουμε από την Έκκλησία, σαν πού το συνηθίζουν πολλοί κι όταν έχουν πένθος δεν πάνε στην Έκκλησία. Μά τότε δά είναι πού δεν πρέπει να λείπουμε από την Έκκλησία. Γιατί η Έκκλησία είναι το λιμάνι, στην Έκκλησία βρίσκουμε παρηγοριά, η Έκκλησία μάς φωτίζει το νοῦ και μάς ζεσταίνει την καρδιά. Ο νοῦς μας νά 'ναι φωτεινός, για να βλέπουμε σωστά τόν κόσμο κι η καρδιά μας νά 'ναι ζεστή, για να πιστεύουμε και ν' αγαπούμε και να ελπίζουμε. Μέσα σ' ἐτοῦτα δὲν ὑπάρχει θάνατος, μά ζωὴ αἰώνιος. Ἀμήν.
Διονυσίου Ψαριανού, Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης, από την ιστοσελίδα «Αγία Ζώνη»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 8 Οκτωβρίου 2018, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00 π.μ.

Τετάρτη 10 Οκτωβρίου 2018, Ι. Ν. Παναγίας Βαραμπά 7:00 π.μ.

Παρασκευή 12 Οκτωβρίου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

4 - 5 ετών (μεικτό) Σάββατο 10 - 11 π.μ.

6 - 7 ετών (μεικτό) Σάββατο 11 π.μ. - 12 μ.

8 - 11 ετών (κορίτσια) Σάββατο 1 - 2 μ.μ.

8 - 11 ετών (αγόρια) Σάββατο 1 - 2 μ.μ.

Γυμνάσιο (μεικτό) Σάββατο 1 - 2 μ.μ.

Τμήμα Λυκείου (μεικτό)

3) ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΣΑΒΒΑ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

Σας προσκαλούμε στον Ιερό Ναό μας την **Κυριακή 14 Οκτωβρίου 2018 και ώρα 6:00 μ.μ.** στην ομιλία του Αρχιμ. Σάββα αγιορείτου, πνευματικού και εφημερίου της Ιεράς Μητροπόλεως Πέλλης και Εδέσσης με θέμα: **«Η αμοισβήτηση της αγάπης και της ειλικρίνειας στην κοινωνία σήμερα».** *Της ομιλίας θα προηγηθεί ο Εσπερινός στις 5:30 μ.μ.*

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

email: ag.nikolaosmark@yaoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Γ' του Λουκά